

zákonu není přípustným prozatímní opatření zabavením dědického práva v celku, neb určitým zlomkem (podílem).

Čís. 3582.

Bankovnímu úřadu ministerstva financí nepřísluší u provozování obchodů dle §u 31 nařízení ze dne 12. května 1919, čís. 246 sb. z. a n. oprávnění, uvedené v čl. III. uv. zák. k ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, R I 153/24.)

Návrhu bankovního úřadu ministerstva financí, by povolen byl záznam zástavního práva pro jeho pohledávky proti odpůrci s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl, r e k u r s n í s o u d návrh zamítl. N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Navrhovatelka odůvodnila po právní stránce návrh na záznam zástavního práva předpisy čl. III. uvoz. zákona k ex. ř. a dvorských dekretů z roku 1786 a 1806, ponechanými v platnosti tímto čl. III. Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce, uznáv, že pohledávky Bankovního úřadu ministerstva financí, vykázané předloženými dluhopisy, nejsou pohledávkami, uvedenými v čl. III., a že nelze na ně vztahovati ani předpis §u 38 c) knih. zák. Skutečnost ta vyplývá z nařízení vlády ze dne 12. května 1919, čís. 246 sb. z. a n., jež shoduje se v podstatě se zákonnými předpisy upravujícími právní poměry banky rakousko-uherské, i s výňatky stanov obou těchto ústavů, otištěnými na poslední stránce předložených dluhopisů. Bankovní úřad ministerstva financí, ať již jako původní věřitel, ať jako právní nástupce rakousko-uherské banky v území Čsl. republiky (§ 37 nař.), je podle §u 31 čís. 2 nař. oprávněn provozovati obchody tím způsobem, že půjčuje na ruční zástavy (§ 33). V této své funkci není úřadem státním, nýbrž má povahu veřejného, úvěrní obchody provozujícího ústavu (§ 2 nař.). K provozu uvedených obchodů přiznána mu byla zvláštní oprávnění, patrná z §§ 6, 7, 33 nař., nikoli však oprávnění uvedené v čl. III. uvoz. zák. k ex. ř. Pokud Bankovní úřad ministerstva financí provozuje řečené obchody §u 31 nař., nejde o působnost státního úřadu, pohledávky z obchodů těch nelze klásti na roveň daním a jiným veřejným dávkám a nelze na ně použiti zvláštních zákonných ustanovení, jež byla čl. III. ponechána v platnosti. Byla proto žádost za záznam zástavního práva ve smyslu těchto předpisů právem zamítnuta.

Čís. 3583.

Po bezvýslednosti exekuce zajišťovací není přípustno domáhati se vyjevovací přísahy podle druhého odstavce §u 47 ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. března 1924, R I 154/24.)